ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ

ପାଠ ୨, ଅକ୍ଟୋବର ୧୦, ୨୦୨୬ ପାଇଁ

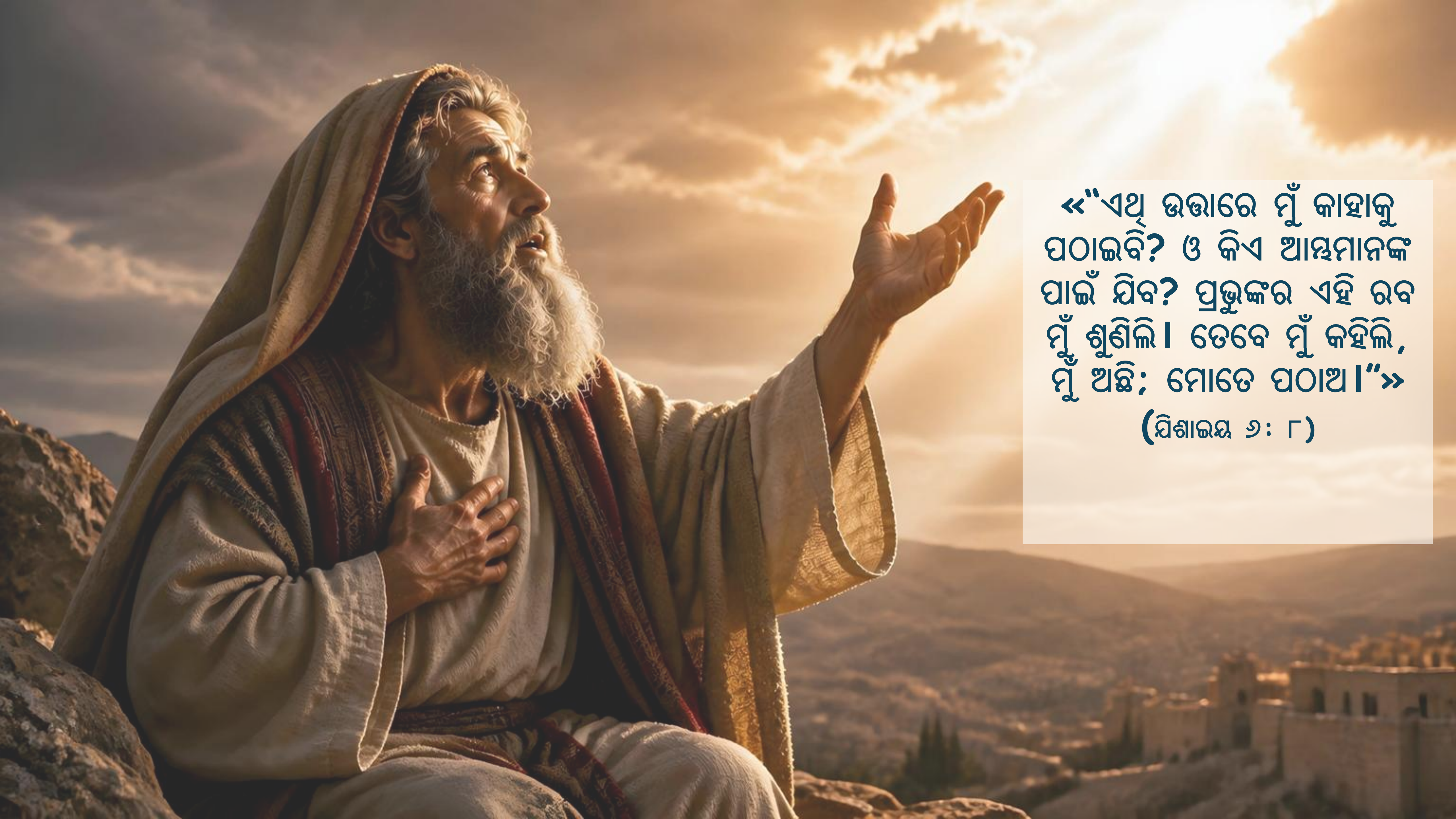
«"ଏଥ୍ ଉତ୍ତାରେ ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି? ଓ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିବ? ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ରବ ମୁଁ ଶୁଣିଲି। ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ।"»
(ଯିଶାଇୟ ୬: ୮)

ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅବ୍ରହାମଙ୍କଠାରୁ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯୋହନ ବାପ୍ତିଜକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧,୯୦୦ ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନ ରହିଛି।

ପ୍ରଥମ ଜଣକ "ବୀଜ" (ସନ୍ତାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଣକ ସେହି "ବୀଜ" (ଯୀଶୁ)ଙ୍କ ଆଗମନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ନିୟମକୁ ପୂରଣ କରିବେ।

ଏହି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ମସୀହଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତୀକ୍ଷା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା। କେତେକ ତ ମସୀହଙ୍କ ଆଗମନର ସଠିକ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ।

ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କିପରି ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ? ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବଚନ ଆହ୍ୱାନର କିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ?

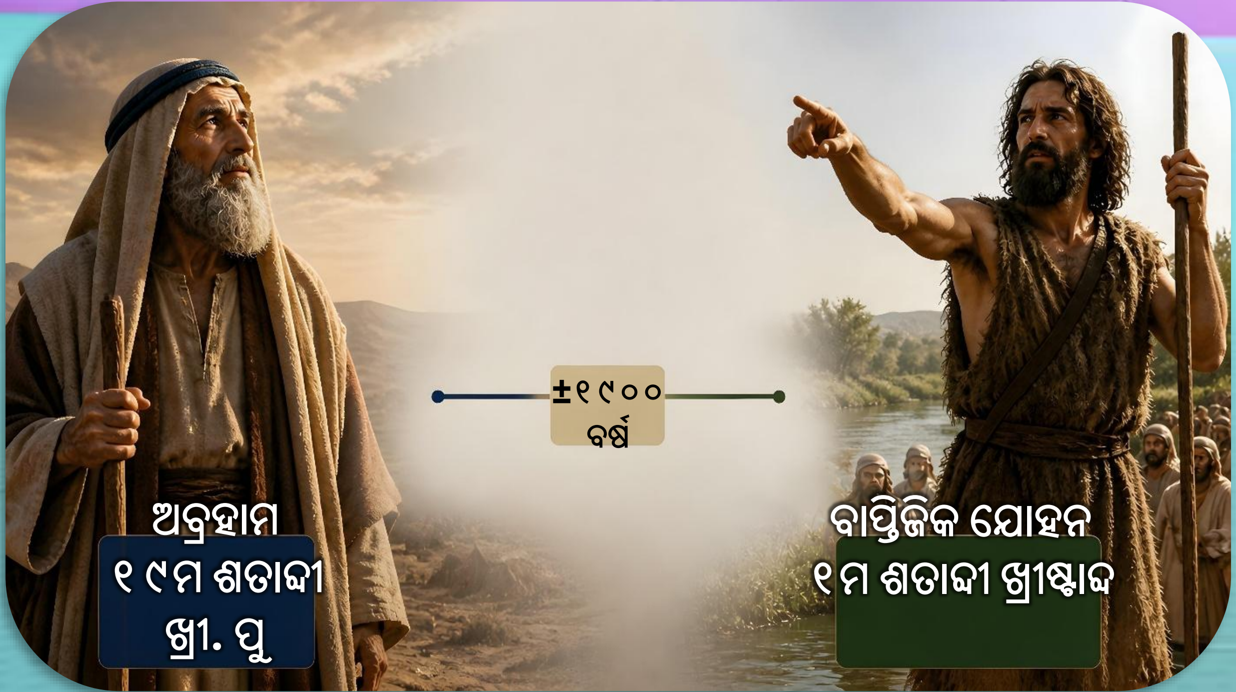

- ଅବ୍ରହାମ: ଚୁକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
- ଏଲୀୟ: ପୁନଃସ୍ଥାପନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
- ଯିଶାଇୟ: ମସୀହ-ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
- ଦାନିୟେଲ: ଭବିଷ୍ୟତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
- ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ: ଅଗ୍ରଦୂତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

ଅବ୍ରହାମ: ଚୁକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ଏଉତ୍ତାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଜ୍ଞାତି କୁଟୁମ୍ବ ଓ ପୈତୃକ ଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା, ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ।" (ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୧୨: ୧)

ଅବ୍ରହାମ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି (ଆଦି ୨୦:୭)। ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ସିଧାସଳଖ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରତିମାପୂଜା ତଥା ଅନୈତିକତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଏକ ଅଜଣା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ (ଆଦି ୧୨:୧)।

ସେହି ଆହ୍ୱାନ ସହିତ ଅନେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲା। ତାଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିବ, ସେ ଉନ୍ନତ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ "ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବଂଶ" ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ
(ଆଦି ୧୨:୨-୩)।

ସେ ଏହି ଆହ୍ୱାନର କିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ? "ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ରହାମ ଆହୂତ ହୋଇ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଉତ୍ତରାଧିକାର ରୂପେ ପାଇବାର ଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞାବହ ହେଲେ; ପୁଣି କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ନ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଗଲେ" (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୮)।

ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବରେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କୌଣସି ଆସୁଥିବା ବିପତ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଏବଂ ମସୀହଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁକ୍ତିର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା।

ଅବ୍ରହାମ: ଚୁକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ଏଉତ୍ତାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦେଶ ଓ ଜ୍ଞାତି କୁଟୁମ୍ବ ଓ ପୈତୃକ ଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା, ସେହି ଦେଶକୁ ଯାଅ।" (ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୧୨: ୧)

କିଣାନରେ ରହିବା ସମୟରେ ଅବ୍ରହାମ (ଯାହାଙ୍କ ମୂଳ ନାମ ଅବ୍ରାମ ଥିଲା) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ଥର ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ:

ଶିଖିମଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ କିଣାନ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବେ (ଆଦି ୧୨:୬-୭)।

ବୈଥେଲ୍‌ଠାରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ନିୟମ ନବୀକରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ "ପୃଥିବୀର ଧୂଳି" ସଦୃଶ ହେବେ (ଆଦି ୧୩:୧୪-୧୮)।

ମମ୍ରିଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଆକାଶର ତାରା ପରି ଅଗଣିତ ହେବେ। "ଅବ୍ରାମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ପୁଣି ସେ ତାହା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଧାର୍ମିକତା ଗଣନା କଲେ" (ଆଦି ୧୫:୧-୬)।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଈଶ୍ୱର ବଳିଦାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟଦେଇ ଗମନ କରି ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି ବାନ୍ଧିଲେ (ଆଦି ୧୫:୭-୨୧)।

ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଏବଂ ସାରାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ସାରାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହିଁ ତାଙ୍କର ବଂଶଧର ହେବେ (ଆଦି ୧୭:୧-୮, ୧୫-୧୬)।

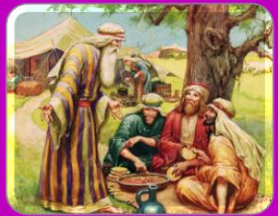

ଈଶ୍ୱର ଦୁଇ ଜଣ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ଏବଂ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କଲେ (ଆଦି ୧୮:୧-୨, ୧୦)।

ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇସ୍‌ହାକଙ୍କୁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ। ଏକ ବିକଳ୍ପ ବଳି ପ୍ରଦାନ କରି, ମୁକ୍ତିର ମହାନ ଯୋଜନା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା (ଆଦି ୨୨:୧-୩, ୯-୧୩)।

ଏଲୀୟ: ପୁନଃସ୍ଥାପନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଛେଚାନଳର ଯଷ୍ଟି ରୂପ ମିସର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ; ମାତ୍ର କେହି ତହିଁ ଉପରେ ଆଉଜିଲେ, ତାହା ତାହାର ହାତରେ ପଶି ଫୋଡ଼ି ପକାଇବ; ଯେଉଁମାନେ ମିସ୍ରୀୟ ରାଜା ଫାରୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ତ ଏହି ପ୍ରକାର।" (ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀ ୧୮: ୨୧)

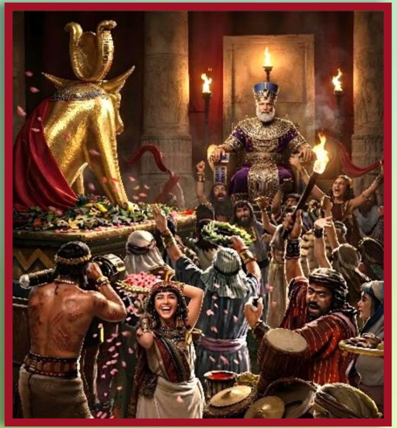

ଆହାବ ଏବଂ ଈଷେବଲ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତିକୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। କେବଳ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ; ବାକି ସମସ୍ତେ ବାଲ୍, ଆଶେରା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପୂଜା କରୁଥିଲେ। ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲୀୟଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ (୧ ରାଜା ୧୭:୧)।

ଅନେକ ବର୍ଷର ମରୁଡ଼ି ପରେ, ଏଲୀୟ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ କର୍ମିଲ ପର୍ବତକୁ ଡାକିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ (୧ ରାଜା ୧୮:୨୧)। ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା (୧ ରାଜା ୧୮:୩୦-୩୯)।

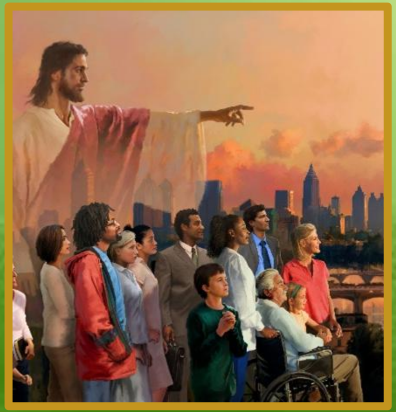

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲୀୟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା—ପ୍ରତିମାପୂଜା ତ୍ୟାଗ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିବା—ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ପୁଣି ଥରେ ଶକ୍ତି ସହିତ ଘୋଷଣା କରାଯିବ। ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ: ପାରିବାରିକ ବେଦୀକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା (ମଲାଖି ୪:୫-୬)।

ପରିବାର ମାଧ୍ୟମରେ ମଣ୍ଡଳୀ, ସମାଜ ଏବଂ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଆରାଧନା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କିଏ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବ? ଆଜି ସମାଜକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ସେହି ଏଲୀୟ ହେଉଛନ୍ତି ଆପଣ ଏବଂ ମୁଁ।

ଯିଶାଇୟ: ମସୀହ-ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟଆଡ଼େ ଫେରିଅଛୁ; ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛନ୍ତି।" (ଯିଶାଇୟ ୫୩: ୬)

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଷମା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କହିବା ପାଇଁ ଯିଶାଇୟ ଆହୁତ ହୋଇଥିଲେ (ଯିଶା ୧:୧୮)।

ଯେତେବେଳେ ଉଷୀୟ ରାଜାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଯିଶାଇୟ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ଯାହା ସେ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ମନେ ରଖିଥିଲେ: ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱାରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ନିଜ ଅଯୋଗ୍ୟତା ହେତୁ ଥରି ଉଠିଥିଲା (ଯିଶା ୬:୧-୫)।

କ୍ଷମା ପାଇବା ପରେ ସେ ନିର୍ଭୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିପାରିଲେ: "ମୁଁ ଅଛି, ମୋତେ ପଠାଅ" (ଯିଶା ୬:୬-୮)।

ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ଆହ୍ୱାନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନଥିଲା, ବରଂ ସେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମସୀହ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ।

ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଯିଶାଇୟ ପୁସ୍ତକକୁ "ଆଦି-ସୁସମାଚାର" (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସମାଚାର ପୂର୍ବର ସୁସମାଚାର) ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ଯିଶାଇୟ: ମସୀହ-ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟଆଡ଼େ ଫେରିଅଛୁ;
ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛନ୍ତି।" (ଯିଶାଇୟ ୫୩: ୬)

ଯିଶାଇୟଙ୍କ ୫୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ମୁକ୍ତି ଯୋଜନାର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ରହିଛି:

ତାଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ଶାରୀରିକ ନୁହେଁ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଥିଲା (ପଦ ୨)

ସେ ତୁଚ୍ଛୀକୃତ, ଭଗ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ (ପଦ ୩)

ଯଦିଓ ସେ ଅନେକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ (ପ.୪)

କ୍ରୁଶ ଉପରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ଆମକୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି (ପଦ ୫)

ଈଶ୍ୱର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାପ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ଦେଲେ (ପଦ ୬)

ସେ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ଆତ୍ମରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ (ପଦ ୭)

ତାଙ୍କର ବିଚାର କରାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା (ପଦ ୮)

ସେ ଧନୀ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କବର ପାଇଲେ (ପଦ ୯ଖ)

ସେ କେବେ ପାପ କରିନଥିଲେ (ପଦ ୯କ)

ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଜନକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେଲେ (ପଦ ୧୦)

ଦିନେ ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ (ପଦ ୧୧)

ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ସେ ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରନ୍ତି (ପଦ ୧୨)

ଦାନିୟେଲ: ଭବିଷ୍ୟତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ମାତ୍ର ଯେ ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏପରି ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ସେ ମହାରାଜା ନବୂଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି।" (ଦାନିୟେଲ ୨ ୨୮କ)

ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଦାନିୟେଲ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପାଇଁ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟପେୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ (ଦାନି. ୧:୮); ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେବାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ (ଦାନି. ୨:୨୭-୩୦); ନବୂଖଦ୍‌ନିତ୍ସରଙ୍କ ପାଇଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ (ଦାନି. ୪:୧୯); ବେଲ୍‌ଶସରଙ୍କ ପାପକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ (ଦାନି. ୫:୨୨-୨୩); ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ (ଦାନି. ୬:୧୦)।

ନିଜ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ବ୍ୟତୀତ, ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମହାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ପତନ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆହୁତ ହୋଇଥିଲେ: ବାବିଲ, ପାରସ୍ୟ, ଗ୍ରୀସ୍, ରୋମ ଏବଂ ୟୁରୋପ (ଦାନି. ୨, ୭-୧୨)।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସହିତ ମିଶି, ଦାନିୟେଲ ଅନ୍ତିମ ବିଚାର (ଦାନି. ୭:୯-୧୦) ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ସଠିକ୍ ସମୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ (ଦାନି. ୯:୨୪-୨୭)।

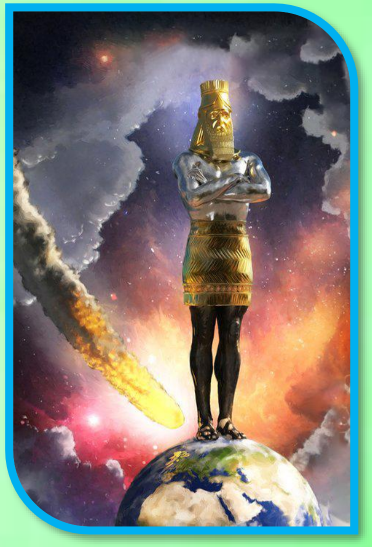

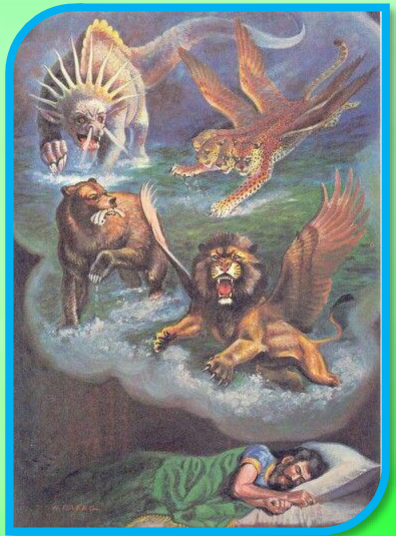

ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ଆମକୁ ସେହି ଅଂଶର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଘୋଷଣା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେବା ବାକି ଅଛି: ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଆଗମନ (ଦାନି. ୨:୪୪; ୭:୨୭)।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ: ଅଗ୍ରଦୂତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

"ସେ କହିଲେ, ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ସଳଖ କର।" (ଯୋହନ ୧: ୨୩)

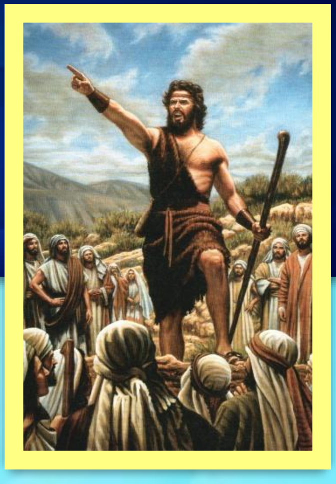

ଶାମୁୟେଲ କିମ୍ବା ଯିରିମିୟଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଭଳି, ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଥିଲେ। ମସୀହଙ୍କ ଅଗ୍ରଦୂତ ଭାବରେ ଏଲୀୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା (ଲୂକ ୧:୧୩-୧୭)।

ତାଙ୍କର ସରଳ ତଥା କୋଠର ଜୀବନ, ପାପ ବିଷୟରେ ନିର୍ଭୀକ ଘୋଷଣା ଏବଂ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଆହ୍ୱାନ ଅନେକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା (ମାର୍କ ୧:୪-୬)। ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଏକ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲା, ଯାହାକୁ ଶୟତାନ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇ ଦୁର୍ବଳ ଭାବରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିଥିଲା (ଲୂକ ୯:୯)।

ଯୋହନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ (ଯାହା ଏଲୀୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ) ଏବେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତଜନକ ମୃତ୍ୟୁ ମାଧ୍ୟମରେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରିତ୍ରାଣର ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରି ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଆହୂତ ଅଟୁ।

ଏହା ସହଜ ନୁହେଁ। ଏହା ବିଶ୍ୱସ୍ତତା, ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସମର୍ପଣ ଦାବି କରେ। ସାଂସାରିକ ନିରାପତ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିଶ୍ଚିତ (ଆମର, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର)।

“ଆଜି ପୃଥିବୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ—ତାଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ—ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ତାଡ଼ନାର ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟବାନ, ଯେଉଁମାନେ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ, ହଜିଯାଇଥିବା ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ। [...] ଏବଂ ଆଜି ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା—ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କୃଷକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି—ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ: ‘ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବିଷୟରେ ଗାନ କର। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାର ରକ୍ଷକ; ମୁଁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାହାକୁ ଜଳସେଚନ କରିବି: ଯେପରି କେହି ତାହାର କ୍ଷତି ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦିବାରାତ୍ର ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବି।’ (ଯିଶାଇୟ ୨୭:୨-୩)”

EGW (Prophets and Kings, p. 22)

ପରିଶିଷ୍ଟ: ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ-ଏଲେନ୍ ଜି. ହ୍ୱାଇଟ୍

ଏଲେନ୍ ଗୋଲ୍ଡ ହାର୍ମନ୍ ଡିସେମ୍ବର ୧୮୪୪ରେ ମାତ୍ର ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ନିଜର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ।

ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଦାନିୟେଲ ୮:୧୪ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ୧୮୪୩ ମସିହାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ଘୋଷଣା କରୁଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ। ପରେ, ଅକ୍ଟୋବର ୨୨, ୧୮୪୪ ତାରିଖ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଗଲା। ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ।

ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଏଲେନ୍‌ଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଯିରୂଶାଲମକୁ ଯାଉଥିବା ଏକ ପଥ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ପବିତ୍ର ନଗର ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ। ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥିର ରହୁଥିଲା, ତେବେ ସେମାନେ ପଥରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଥିଲେ। ଯଦି ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ନେଉଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ତଳେ ଖସି ପଡୁଥିଲେ।
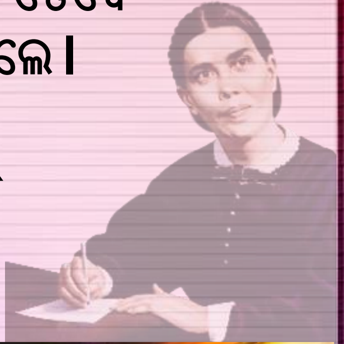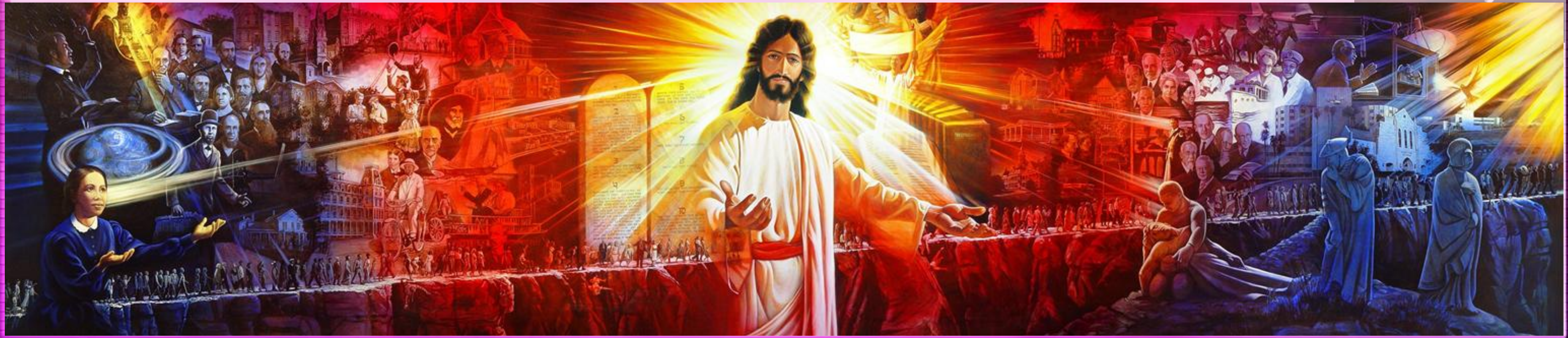
ଏହି ଦର୍ଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି। ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଏଲେନ୍‌ଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ତଥା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଆସିଛି, ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତାହା ଜାରି ରହିଛି।